

[Hans Hedtoft.]

blevet gennemført. Slagteriarbejderforbundets Ledelse ønskede fornyet Mægling og havde henstillet til Forligsmanden, at en saadan blev optaget. Slagteriernes Ledelse mener jeg bestemt den højtærede Statsminister kunde have formaaet dertil.

Det er Situationen, vi er inde i, og det er Baggrunden for, at jeg under dette Lovforslags første Behandling henviste til de Ting, jeg gjorde, og anmodede baade Regeringen og det høje Ting om at forstaa, at der i hele dette Problem og Forsøget paa at faa Konflikten løst var en Række Hensyn at tage, som jeg synes vi alle maatte være interesseret i at tage, al den Stund vi er interesseret i at faa Konflikten bragt til Afslutning og bragt til en saadan Afslutning, at den ikke øger den sociale Spænding. Jeg udtalte dér Haabet om, at en saadan Udvej maatte kunne samle os, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til, jeg havde nær sagt at takke samtlige øvrige Partier, fordi de tilsluttede sig Tanken og loyalt gjorde, hvad der var muligt for at faa den gennemført. Jeg beklager meget, at Partiet Venstre og den højtærede Statsminister ikke medvirkede til denne Udgang.

Den Udgang, vi ønskede, var, at vi, naar vi nu fra Rigsdagens Side *nødt*es til at beskæftige os med Sagen, gjorde det paa den Maade, at vi gennem Forligsmandsinstitutionens Inddragen fik en samtidig Løsning af begge Konflikter, af Slagterikonflikten og det, vi har kaldt den store Konflikt, hvor et Forligsforslag nu er under Udarbejdelse og i Løbet af de kommende Dage vil komme til Afstemning. Denne Afstemning er uhyre væsentlig. Den er bestemmende for, om vi efter nu, som det vil ske, ved et Magtbud fra Lovgivningsmagten at have løst Slagterikonflikten skal staa over for en større og mere omfattende Konflikt. Vi tror, at en saadan Løsning, altsaa den samtidige Løsning af begge Konflikter, havde været langt mere heldig og forsvarlig end den Udvej, som — jeg havde nær sagt — Statsministeren nu faktisk tvinger Støttepartierne til at stemme for.

Jeg ved, at Statsministeren vil henvise til og vil argumentere paa det principielt uheldige og efter Statsministerens Mening urigtige i at foranledige en ny Mægling. Jeg vil gerne sige paa Forhaand, at jeg forstaaer godt det Argument, men jeg kan ikke anerkende dets Berettigelse og Rigtighed i *den foreliggende Situation*. Hvis man kender en lille Smule til faglig Retspraksis og til Spørgsmaalet om en Forligsmands Indgriben og hans Given op og hans nye Muligheder for

Indgriben, ved man, at der har været utallige Situationer, hvor en Forligsmand har forsøgt at mægle, har maattet opgive det, det er kommet til Konflikt, har forsøgt igen, det er igen kommet til Konflikt — ja, man ved, at Forligsmanden overhovedet maa afvente Situationens Udvikling og lade ogsaa de psykologiske Forudsætninger være afgørende for hans Indgriben.

Der forelaa en saadan helt ny Situation. Jeg ved, at den højtærede Statsminister vil sige: Ja, men hvad kunde det hjælpe?

Først var et Forhandlingsforslag, anbefalet af begge Parter, til Afstemning, vil han sige. Det blev forkastet af Slagteriarbejderne. Derefter griber Forligsmanden ind og stiller et nyt Mæglingforslag, som ligeledes bliver forkastet, og da jeg, altsaa Statsministeren, paa et givet Tidspunkt talte med Forligsmanden og med Parterne, fik jeg den Besked, at Forligsmanden havde ingen Mulighed for Indgriben; og det er ogsaa rigtigt. Vel, men jeg gør den højtærede Statsminister opmærksom paa, at der opstod en helt ny Situation, i det Øjeblik Forligsmanden besluttede sig til at mægle i den store Arbejdsmandskonflikt og positivt traf den Beslutning: nu kommer jeg med et Mæglingforslag, for der er Udsigt til, at jeg kan forene Parterne! Og denne Situation indtræder, i samme Øjeblik som Regeringen beslutter sig til at søge denne Konflikt løst ad lovgivningsmæssig Vej.

Det var paa denne Baggrund, jeg under Forslagets første Behandling henstillede, at man tog Hensyn til denne nye Situation, og det henstiller jeg fortsat. Det er ikke sket, og det er det ikke, fordi den højtærede Statsminister og Partiet Venstre har indtaget den Stilling, de har. Denne Stilling er efter min Mening, alle Faktorer, den samlede Situation taget i Betragtning, uklog. Vi har med det Kendskab, vi har til Stemningen i Arbejderverdenen, bedt den højtærede Statsminister, bedt Regeringen, bedt Partiet Venstre om at tage Hensyn til det, jeg har kaldt de psykologiske Faktorer i denne Sag. Vi har henvist til den uheldige Indvirkning, en isoleret lovgivningsmæssig Afgørelse paa dette Omraade kunde have netop paa et Tidspunkt, hvor man fra alle Sider — og det skal fremgaa af denne Debat — aabent maa indrømme, som vi i vor Betænkning hævder, at dette Indgreb fra Lovgivningsmagts Side sker paa et Tidspunkt, hvor Forligsmulighederne ikke er udtømt. Det er det, vi frygter skal have en uheldig Indvirkning paa den afgørende Afstemning, der netop nu skal finde Sted i det, jeg har kaldt den store Konflikt. Vi